ΚΩΔΙΚΑΣ:ΜΙΑ ΑΤΥΧΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ο νέος κώδικας δεοντολογίας τον οποίο κατάρτισε το **ΕΣΡ** και έδωσε χθες στη δημοσιότητα ο υπουργός Τύπου είναι το αποτέλεσμα μιας ατυχούς διαδικασίας σύνταξης και διεκπεραίωσης, η οποία έχει βάλει τη σφραγίδα της στο ίδιο το κείμενο του κώδικα. Με κορυφαία την παρέμβαση του υπουργού Τύπου και ΜΜΕ ο οποίος, ως μη όφειλε κατά νόμο, προσέθεσε στο κείμενο του **ΕΣΡ** το ακροτελεύτιο άρθρο 17 αλλά και συμπλήρωσε το άρθρο 16 περί διαδηλώσεων προσθέτοντας διάταξη για τις προεκλογικές συγκεντρώσεις. Επειδή ο υπουργός δεν είχε αυτό το δικαίωμα, η παρέμβασή του και μόνο θέτει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα του κώδικα που παρουσίασε. Παρ' όλ' αυτά, το Δ.Σ. της **ΕΣΗΕΑ** θέλει να κάνει και ορισμένες επιμέρους παρατηρήσεις.

Δυστυχώς το **ΕΣΡ**, παρότι έχει υπογράψει, στις 31.10.2001, μνημόνιο συνεργασίας με την **ΕΣΗΕΑ**, δεν απέστειλε το κείμενό του στην Ένωση. Έτσι με έκπληξη διαβάζουμε εκ των υστέρων ένα κείμενο που μοιάζει περισσότερο με έλεγχο της εργασίας των δημοσιογράφων και λιγότερο με έλεγχο των ραδιοτηλεοπτικών επιχειρήσεων. Αλλά επ' αυτού και με τρόπο ουσιαστικό η **ΕΣΗΕΑ** έχει πάρει θέση: οι δημοσιογράφοι-μέλη της Ένωσης έχουν εγκρίνει με συντριπτική πλειοψηφία Κώδικα Δεοντολογίας του δημοσιογραφικού επαγγέλματος.

Εκεί που δεν υπάρχουν ούτε κανόνες ούτε αρχές είναι στο χώρο των τηλεοπτικών μέσων ενημέρωσης που εξακολουθούν να νέμονται ένα δημόσιο αγαθό, τις δημόσιες συχνότητες, χωρίς δεσμεύσεις, γεγονός που αποβαίνει σε βάρος της ενημέρωσης και των εργαζόμενων στα μέσα ενημέρωσης. Το επείγον είναι λοιπόν οι αδειοδοτήσεις και η **ΕΣΗΕΑ** είχε υποστηρίξει την ανάγκη η διαδικασία αυτή να γίνει από τη νέα σύνθεση του **ΕΣΡ** θεωρώντας την ως πλέον αντιπροσωπευτική. Ωστόσο είναι αδύνατον να υπάρξει αποδοτική λειτουργία του **ΕΣΡ** χωρίς να έχει εξασφαλιστεί η αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή του.

Αντί, λοιπόν, να υπάρξουν επείγουσες προβλέψεις για τα

ζητήματα που προαναφέραμε, υπάρχει μια κατεπείγουσα πρόθεση και μάλιστα ύστερα από μία αδράνεια έξι χρόνων, να προωθηθεί με Προεδρικό Διάταγμα ο συγκεκριμένος κώδικας. Σαν να πρέπει να υπάρχει το συγκεκριμένο κείμενο οπωσδήποτε σε συγκεκριμένο χρόνο, γεγονός το οποίο αφήνει να αιωρούνται πολλά ερωτήματα. Ένα κείμενο γεμάτο ασάφειες και όρους που επιδέχονται πολλές ερμηνείες όπως “δημόσιο συμφέρον”, “εθνική ασφάλεια”, “υπέρτερα αγαθά” κ.λπ. Εκεί μάλιστα που το κείμενο θυμίζει άλλες εποχές είναι στο άρθρο 16.3 για τη μετάδοση διαδηλώσεων και προεκλογικών συγκεντρώσεων, όπου μέσω ενός κώδικα δεοντολογίας επιχειρείται παρέμβαση σε κοινωνικο-πολιτικές διαδικασίες. θέτουμε το ερώτημα στο **ΕΣΡ** και στον υπουργό Τύπου, ποιος αλήθεια θα κρίνει και με ποια κριτήρια ποια είναι τα “εμπρηστικά συνθήματα”;

Το Δ.Σ. της **ΕΣΗΕΑ** θεωρεί ότι η πιο κατεπείγουσα ανάγκη είναι να ανοίξει ο δημόσιος, κοινωνικός διάλογος για τη δεοντολογία της ενημέρωσης. Μόνον έτσι θα αποτυπωθεί τελικά η βούληση της κοινωνίας σε έναν κώδικα που θα αναβαθμίσει τη λειτουργία του **ΕΣΡ**, την ποιότητα και εγκυρότητα της ενημέρωσης και θα θεραπεύσει το νομικό ελάττωμα που δημιούργησε η παρέμβαση του υπουργού, αφήνοντας αμφιβολίες για τη νομιμότητα του κώδικα που παρουσίασε.